

Vraag, zoek & klop

Startviering voor het werkjaar 2021/2022

DATUM	4 & 5 september 2021
VOORGANGER	Corinne van Nistelrooij
LEZINGEN	Jesaja, 35, 4-7a
EVANGELIE	Lucas 11, 5-13

OVERWEGING

Het komt niet meer zo vaak voor tegenwoordig, dat we verdwalen. Met google Maps op onze telefoons, een navigatie in de auto, op de fiets, zelfs op de boot (weet ik!), vinden we makkelijk overal de weg. Zoeken gaat tegenwoordig bijna niet meer over letterlijk de weg vinden. Er is veel meer dat gezocht kan worden. Maar zóéken we eigenlijk nog wel in ons leven? Ik bedoel, écht zoeken. Ja, we zoeken onze sleutels of andere voorwerpen die we niet na één blik of gedachte weten te vinden. Maar écht zoeken, je vragen de ruimte geven, ze aftasten, jezelf afvragen wat de vragen je te zeggen hebben. Je vragen te leven, zonder direct in een antwoord te schieten. Is dat niet God zoeken? Is dat niet God toelaten, zonder ook maar iets van je eigen hebben en houwen aan de Eeuwige op te dringen?

Ik had deze week vanuit de dominicaanse leken een zoom-meeting over een preek van meester Eckhart. En in die preek zei Eckhart:

*Wie werkelijk alleen God zoekt, vindt God.
En nooit alleen God, want je vindt met God ook al wat God te bieden heeft.
Zoek je God voor je eigen nut of om je eigen zaligheid, heus, dan zoek je God niet.*

Mooi gezegd door Eckhart, bijna 900 jaar geleden. Maar het is moeilijk want we willen zo graag antwoorden op onze vragen, we willen concrete verbetering, actie, resultaat. En we zijn, in onze levenshouding, in ons gebed, veel met onszelf bezig; met onze eigen zorgen, met onze naaste familie en vrienden, en af en toe met de vrede op aarde. Maar zijn we ook met God bezig? Vragen we ons af wat Hij/Zij van óns zou willen?

Jezus komt in het evangelie met een vergelijking over een vriend die 's nachts aanklopt en vraagt om brood. Dan is het van belang dat de vriend niet de deksel op zijn neus krijgt en afgescheept wordt met allerlei smoesjes. Natuurlijk, zo vervolgt Jezus, krijgt de vriend wat hij nodig heeft.

Vraag, zoek en klop! Want wie vraagt ontvangt, wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opgedaan. Want welke ouder zal zijn kind als het om een vis vraagt, een slang zal geven?

Bijzonder is dat Jezus niet zegt dat degene die om een vis vraagt, ook een vis krijgt. Maar degene die vraagt, krijgt dátgene wat nodig is om een nieuw inzicht in de werkelijkheid te krijgen. Opdat we veranderen en onszelf en de wereld om ons heen beter kunnen begrijpen. En onszelf kunnen zien als een onderdeel van de wereld die ons door God geschonken wordt door een God die liefde is en die ons volheid van bestaan gunt.

Maar wij ploeteraars, zwoegers die met rondmalende kwesties in het hoofd rond lopen, bidden tot God en hopen dat Hij/Zij het op ónze manier oplost. We willen dat conflicten verholpen worden, dat ziekte overgaat, dat onrust ophoudt, armoede en geweld bestreden worden.

Jesaja spreekt in de eerste lezing de mensen moed in. Tegen hen die radeloos zijn zegt hij: wees niet bang, heb vertrouwen, het komt goed. Degenen onder ons die moeilijke periodes doorstaan hebben, (en zijn we dat niet allemaal?), weten dat het waar is. Het komt goed, meestal ánders goed dan je dacht, maar toch op een bepaalde manier goed.

In de categorie tegeltjeswijsheid las ik laatst:

*Het leven is niet een probleem dat je moet oplossen,
maar een geheim dat je mag ondergaan*

Jesaja gaat daarin nog een stapje verder. De droge, dorre steppe zal bloeien als een roos, zegt hij. De steppe zal bloeien! Die tekst kénnen we, is zo vaak gezongen hier. Maar kunnen we t ook voelen? Werkelijk geloven? Kunnen we het óók geloven als de kerk verkocht wordt aan een andere eigenaar? Als de zalen in het klooster leeg zijn en een kille verkoop ons naar de keel grijpt? Als we niet weten of we in de toekomst een rectoraat kunnen blijven? Niet weten hoe het klooster er uit zal zien in de toekomst?

Ja. Ook in al dat ongewisse mogen we er op vertrouwen dat de steppe zal bloeien als een roos. U ziet die roos, in de knop, op de voorkant van uw boekje. En niet één, maar pál voor het Wasdom is een prachtig bloeiende tuin met een kleurenpracht van allerlei soorten bloemen. 'Jesaja had het duizenden jaren geleden toch niet over déze tuin?', denk u misschien. Toch wel, hij had het óók over ons, ook over déze tuin, over onze dominicaanse plek die ons zo lief is! Hij had het over alle nieuwe mogelijkheden die er, ondanks, of misschien wel juist door de verkoop en reorganisatie van kerk en klooster, gaan ontstaan. En ik moet zeggen: ik zie ze al! Meer en meer verschijnen er momenten dat ik voel dat het goed is! Dat er een goede Geest begint te waaien over alle veranderingen. O ja, natuurlijk, ik heb er ook niet van geslapen, heb ook gesputterd en m'n bedenkingen gehad. Niemand zegt ons dat het makkelijk is om in een bloeiende steppe te geloven. Maar ik voel ook dat er nieuwe ruimte komt, frisse energie, nieuwe plannen.

Ik nodig u en jullie uit om zoveel mogelijk naar de nieuwe werkplek te komen. Kom met al je vragen, zoek de weg er heen, klop aan de deur, vertrouw dat er wordt open gedaan. En doe mee met een cursus, sluit je aan bij een werkgroep, een gesprek of ontmoeting. Want de bedoeling is dat het een plek wordt voor ons allen; om te werken, te vergaderen, elkaar te steunen, te inspireren. En daarmee elkaar in Gods Geest te ontmoeten want dát is waar het ons om begonnen is. Die Geest wordt aangeroepen als straks de nieuwe werkplek ingezegend wordt. Gods Geest, het ultieme geschenk aan alle gelovigen; de Heilige geest als bron van alle goeds. Laten we het nieuwe werkjaar met alle veranderingen die er komen met elkaar ingaan in die Geest.